

Pirmdiena 28.11.2011.

MEKLĒT

Twitter

Avīzes e-versija

Sludinājumi

Abonēšana

Kontakti

Iesūti savu ziņu

Paldies manai skolai!

ILZE KALNIŅA, DZIMUSI BITE, Rīgas Tālmācības vidusskolas direktore, pedagoģijas doktore un psiholoģijas maģistre 28.11.2011.

Skatīt bildes

Pagājuši 22 gadi, kopš absolvēju Iecavas vidusskolu. Ar patiesu mīlestību saku paldies savai vienīgajai skolai. Kad te mācījos, vestibilā uz sienas bija plakāts ar uzrakstu: «Skola – tavas otrās mājas.»

Tad mēs vīpsnājām, bet tagad esmu tik ļoti pateicīga skolai, ka manā sirdī šie vārdi skan: «Šeit es biju un arī šodien jūtos kā mājās.» Es apzinos sevi kā daļu no tās, bez šīs skolas es nesasniegtu savas karjeras virsotnes.

Iecavas vidusskola ir vieta ar ļoti spēcīgām ģimenes tradīcijām, šajā skolā mācījos gan es, gan mani bērni, kas zina, varbūt mācīsies arī mazbērni. Mana pirmā klases audzinātāja bija Dzidra Krūma. Viņa bija klases audzinātāja arī maniem diviem brāļiem. Skolotāja mums iemācīja noticēt brīnumam un raudzīties uz pasauli ar zinātkārām un godīgām acīm. Nebeidzamās pasākās, kuras skolotāja stāstīja audzināšanas stundās, tika ievērti jautājumi par draudzību, morāli un tiesībām, tikumu un pienākumiem. Tās bija tik saistošas, ka reiz lūdzu skolotājai iedot man grāmatu izlasīt. Viņa pasmaidīja un atbildēja: «Šī grāmata mājā manā sirdī un tagad arī jūsējās...»

Otra mana skolotāja ir Agra Zaķe. Laimīga ir tā skolniece, kas mācījās pie šīs burvīgās, enerģiskās, atraktīvās, vienmēr pozitīvās un sirsnīgās skolotājas. Mēs, viņas skolnieces, bijām lepnas, jo mums bija pati skaistākā un mūsdienuīgākā skolotāja, kurai tik ļoti gribējās līdzināties! Mīļā skolotāj, Jums es pateicos par to, ka iemācījāt visā redzēt skaisto un radīt skaisto sev apkārtnē! Ar mīlīgu prieku katru gadu 1. septembrī es vedu bērnus uz skolu un sniedzu puķes savai mīļajai skolotājai, kura ir bijusi man paraugs. Tagad esmu pati savas skolas direktore, cerot, ka pie manis reiz nāks absolventi un teiks paldies.

Atmiņā vēl viena jauka skolotāja, manu bērnu sākumskolas audzinātāja Aina Benete. Šoruden, dienu pirms izlidošanas uz studijām Londonā, mana meita Laura teica: «Man vēl viens darbs ir palicis – jāaiziet pie savas pirmās skolotājas un jāpasaka paldies, jo, pateicoties viņas nesavtīgajai mīlestībai un iecietībai, es studēšu Lielbritānijā.» Tiekoties prieka asaras bira abām, skolotājai par labi veiktu darbu, meitai – aiz cieņas un pateicības.

Manā skolā bija arī citi izcili skolotāji, kuri ne tikai mācīja, bet veidoja mūsos dzīvotpraksi un spēju it visā redzēt pozitīvo. Matemātikas formulas un ķīmiskie vienādojumi aizmirstas, bet iegūtais optimisms un mērķtiecība palīdz izvēlētajā dzīves ceļā. Lai manai skolai izdodas saglabāt neatkarību un vietu katrā audzēkņa sirdī! Šāda skola pasaulē ir tikai viena.

